

6. KAPITOLA

Od fanynky po youtuberku

Od té doby, co jsem objevila YouTube, jsem chtěla být – stejně jako hodně dnešních dětí – známou youtuberkou. Koukala jsem na nejrůznější videa, sledovala svoje idoly a snila o tom, že jednou budu jako oni. Tenkrát to byl můj sen, ale s tím, že jsem moc nevěřila, že by se mi někdy mohl reálně splnit. Vidina, že bych jednou měla třeba sto tisíc sledujících, YouTube button a spoustu fanoušků, pro mě byla v té době naprosto neskutečná. Vůbec jsem si nedokázala představit, že by se mi to někdy povedlo.

Bylo mi deset, když jsem si založila svůj YouTube kanál, abych mohla sledovat videa.

Zrovna frčely gumičky Loom Bands a já z nich moc ráda vyráběla nejrůznější náramky a postavičky. Bohužel ale nikde nebyly návody. Mamka mně o tom sice koupila nějakou knížku, ale to mi nestačilo.

A tak jsem hledala na YouTube – a samozřejmě našla, bylo tam toho plno. Dodnes mám schovanou velkou krabici s vlastními výrobky, které se už asi postupně rozpadávají, protože ty gumičky moc nevydrží a praskají. Kromě gumiček jsem však na YouTube pochopitelně objevila i youtubery. Bavilo mě na ně koukat víc než na telku. Vždycky jsem se moc těšila, až vydají nové video, co zase vymyslí nebo co je u nich nového. Jako malou holku mě inspirovali a díky nim jsem taky objevila plno zajímavých věcí.

„Mami, já bych chtěla Fidget Spinner a Destrukční deník! Koupíš mi je, prosím?“

„A to má být co?“ kroutila mamka nechápavě hlavou.

„Takový dvě supr věci, to mají youtubeři!“

„Jací youtubeři?“ nechápala mamka už vůbec a já ji začala seznamovat se světem youtuberů, o kterém ona ani táta tenkrát nic moc nevěděli. Vyrůstala jsem na Fallence. Byla mi věkově blízko, v té době měla tak 15 let. Jako youtuberka točila zábavná videa, challenge, které mě bavily, a vždycky mně dokázala zlepšit náladu. Brala jsem ji i jako takovou internetovou kámošku, hodně jsem se v ní viděla, povahově mi byla blízka a taky názory měla podobné jako já. Z youtuberů mi byla nejbližší a dlouho jsem ji sledovala. Taky to byla první youtuberka, od které jsem měla merch. Moc jsem si něco od ní přála, něco, co sama vymyslela, něco, co jsem mohla mít pořád u sebe. Přání se mi splnilo, mamka mi objednala kryt na mobil a náramek. Asi chápete, že to pro mě byla mega vzácnost. Jednoho dne mi dorazil malý balíček z Real-Geeku, největšího youtuberského shopu. Tenkrát mě ani ve snu nenapadlo, že tam jednou budu mít svůj merch i já...

Druhým mým oblíbencem byl Hoggy, sympáťák, jehož vtipným videím jsem se nedokázala přestat smát. Už v té době jsem koukala na to, jak mají jednotliví youtubeři videa sestříhaná, a on z nich měl ta nejpropracovanější, což jsem fakt cenila. V páté třídě se u nás začali youtubeři řešit a já objevovala i ostatní: Goga, Kovyho, Aničku Šulcovou, A Cup of Style, Shopaholic Nicol atd. Možná to o mně nevíte a asi byste to do mě ani neřekli, ale mým youtuberem číslo jedna je Fatty Pillow. Víím, že mluví sprostě a nemusí všem sedět, ale mě svým humorem a situacemi, do kterých se dostává, baví. Když si chci zvednout náladu, pustím si Fattyho a jeho legendární songu Výpečky.

Moc jsem chtěla být jako oni a natáčet a tvořit něco na YouTube. Byla jsem na to však ještě malá a rodiče mi to nedovolili.

Tvrdili, ať počkám nějaký ten rok, že bych to teď nezvládla a že mě to hned přejde. Je pravda, že youtuberům, kteří natáčeli, bylo patnáct až dvacet plus. Protože jsem ale chtěla moc, naši mi povolili, že můžu točit soukromě. Prý ať si to zkusím, jaký to je. Takže jednoho dne jsem vzala do ruky mobil, opřela ho o knížky, protože jsem neměla žádný stativ, a natočila svoje první soukromé video. A pak další a další a další. Samozřejmě jsem se inspirovala Fallenkou a tím, co zrovna letělo a na co i já nejraději koukala. A to mi tak nějak zůstalo až dodnes. Když je vám tak deset dvanáct let, začínáte si hledat svoje vzory, někoho dalšího, kdo vás inspiruje, kdo vám ukáže nové věci a možnosti.